Svenska Canada Tidningen

STÖRSTA OCH BÄSTA SVENSKA TIDNING I CANADA, UTGIFVES HVARJE ONSDAG I WINNIPEG, MAN., AF

FLEMING PRINTING CO. LTD

JOHN E. LIDHOLM, Manager.

PRENUMERATIONSPRIS.

Helt År (i förskott)	$1.00
Halft år d:o	.60
Tre månader	.35
Helt år till Sverige	2.00
Halft år d:o	1.00

Prenumerationsmedel insändas såväl i registreradt bref, som Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare behöfva ej registreras.

KONTOR,

Tryckeri och Bokhandel är beläget å 239 Fountain St., invid Sv. Luth. Kyrkan. Besökande landsmän alltid välkomna.

Adressera alla försändelser till

CANADA,

BOX 254 WINNIPEG, MAN

Svenska Canada-Tidningen, onsdagen den 4 December 1907

Vara Parlament.

Förliden torsdag, den 28 November, sammanträdde Dominionparlamentet till sin tjärde session, hvilken sannolikt kommer att följas af ett allmänt val. Ehuru parlamentsterminen är genom lag bestämd till fem år, räcka de flesta parlament endast fyra år, enär generalguvernören på sina ministrars inrådan brukar begagna sin rätt till upplösning ett år innan den blir nödvändig på grund af att tiden är ute. Endast två parlament hafva suttit sin fulla tid, nämligen det första och det tredje. Det andra var kortvarigt, enär det upplöstes af Mackenzie-administrationen, utaf skäl grundade på affärsjäuden i förening med Pacific-skandalen. Upplösningen af första och tredje parlamenten synas hafvit upphof till den lärdomen att det är olyckligt och farligt för det maktägande partiet att låta ett parlament räcka sina fulla fem år. Detta har också kommit att blifva afsedt som ett tecken till svaghet hos ministären. Ett mera praktiskt skäl för att icke låta ett parlament dö af hög ålder är att det gifver regeringen tillfälle att välja tiden för nya val efter behag och göra sina förberedelser för en appell till landets befolkning när oppositionen icke väntar eller annar det. När Mr. Mackenzie upplöste det andra parlamentet, brännmärkte Sir John Macdonald hans handling som ett "midnattsanfall" och då han lät det tredje räcka sina fulla fem år, tillskref Sir John denna väntan tills tiden var ute en fruktan att komma ansikte mot ansikte med valmännen och ett begär att hänga fast vid makten till det sista, under medvetande att ett nederlag var oundvikligt.

Nu då de fyra åren fått vederlagen häfd, är det inte lätt att taga oppositionen genom öfverraskning. Mr. Bordens kampanjtur visar att han har beräkning på att det inte dröjer länge förrän valet kan pålysas när som hälst och att han har gjort sina anordningar därefter.

Den nu påbörjade sessionen kommer sannolikt att bli den längsta under terminen. Ty oppositionen kommer att bemöda sig om att lägga hinder i vägen och framställa spörjsmål angående allt, för att göra så mycket politiskt kapital som möjligt före valet. Sessionen väntas också bli synnerligen bitter och stormig, att döma efter naturen af de anfall på regeringen som gjorts af oppositionens ledare och talare under ferietiden. Det materiella välståndet och utvecklingen i Dominion under de elfva år liberalerna nu suttit vid makten sakna motstycke i Canadas föregående historia och äro lika fördelaktiga för den nuvarande regeringen som de dåliga tiderna under Mackenzies styrelse blefvo ödesdigra för det konservativa partiet då. Goda tider äro alltid gynnsamma för det parti som står vid roderet, och för närvarande existera inga brännande frågor af den art att de kunna uppröra passionerna hos något ansenligt element af befolkningen. Ehuru anklagelser för korruption i förvaltningen aldrig saknas och alltid äro eftersökta, betraktas de som mera effektiva vapen mot liberalerna, som väntas visa sig vara ett parti ledt af principer, än de kunna vara mot konservativerna, hvilka beskrifvits som ett parti för privilegier och specialintressen. Men antingen det nu är illa eller väl, så hafva Canadas valmän blifvit förhärdade mot dylika anklagelser, hvilka måste vara mycket bestämda för att ha vidare effekt. Vi säga t. ex. hur Roblin-regeringen här i Manitoba kvekades bli återvald, trots allt hvad som mer eller mindre rättvisligen kunde förebäras mot densamma. Tiderna gifva en regering förtroende eller motsatsen, vare sig denna regerings göranden och låtanden äro gagneliga eller skadliga för landet, provinsen eller staten.

Hvad Parlamentet har att göra.

Det kommer att bli en väldig massa praktiskt arbete för parlamentet under den nu öppnade sessionen, som troligen kommer att fortsätta till nästa höst. Förslag komma att framläggas i följande ärenden:

Revy af det franska föredraget;
Utsträckning af Manitoba's gränser;
Järnvägskommissionen;
Lifförsäkring;
Regeringslandet Western (Olivers förslag från föregående session);
Amendement till postoffice-akten, reduktion af portot för lokalbref till 1 cent;
Tillägg till immigrationsakten för att få problemet om den asiatiska invandringen löst.

Hvad som i den sistnämda frågan bör göras, kan man icke säga förrän underhandlingarna i Tokio hafva afslutats. Två betydande kommissioner skola rapportera till parlamentet angående nedstörtandet af Quebec-bron, och en angående civiltjänsten. Sannolikt kommer någon lagstiftning att företagas i sammanhang med förlidet års åtgörande till att reglera försäljningen af patentmediciner, och på samma gång är det mycket möjligt att de som äro närmast intresserade häri få ett ytterligare tillfälle att göra sig hörda.

Den nuvarande financiella situationen har visat nödvändigheter af att reglera lagen angående guldreserven. Den nuvarande lagen fordrar en reserv mot de första $30,000,000 i Dominion-notor bestående af ej mindre än 15 procent guld, och icke mindre än 25 procent i guld och garanterade säkerheter. För allt som släppes ut öfver $30,000,000 måste reserven innehålla dollar för dollar i guld. Då detta bestämdes, syntes icke troligt att vidare öfver $30,000,000 skulle komma att släppas ut. Nu då det ser ut att summan skall stadigt komma att uppgå till dubbla detta belopp, anses det ej nödigt att binda en så stor proportion guld för inlösning.

Regeringen kommer troligen också att taga under öfvervägande frågan om att utsträcka sin kontroll och auktoritet över telegraf- och telefonväsendet.

"The All-red line", d.v.s. den ifrågasatta ångbåts- och järnvägstrafiklinien via utesluttande Britiska besittningar, hamnar och stationer jordklotet rundt, har Canadas folk nu en tid haft tillfälle att tänka på. En sådan linie skulle vara en mycket viktig faktor i att närmare förena de olika delarna af det Britiska världsväldet, hvilket är betydelsefullt såväl i kommersiellt hänseende som ock att bidraga till det sympatien mellan kejsardömets olika länder stärkes. Denna sympati kan nämligen betraktas som ett godt substitut för militarismen, hvilken så godt som ovilkorligen komme att mer eller mindre tränga sig på i händelse en söndring mellan kejsardömets olika parter skulle inträffa. Canada har således ett dubbelt intresse i denna "röda linie" (rödt är som bekant den britiska nationalfärgen) jorden rundt.

Arbetet å den nya transkontinentalbanan, Grand Trunk Pacific, har bedrifvits med förundransvärd kraft, då man tager hänsyn till de naturliga hindren i vägen för detta projekt. Den parlamentariska debatten kommer att ytterligare kasta belysning öfver hvad som gjorts och betydelsen af banan i vår nationella utveckling. Ett annat projekt att tagas i öfvervägande är utsträckningen af Intercolonial-banan in till Ontario, hvilket skall hjälpa till att komplettera denna länk i vårt transportsystem.

Den föreslagna Georgian Bay- och Ottawa-kanalen skall utan tvifvel betraktas som en af Canadas viktigaste kommunikationsleder, när den en gång kommer till stånd. Ottawa-floden är en naturens gåfva, hvars värde näppeligen kan öfverskattas. Den synes bestämd att bli en lika viktig nationell vattenväg för Canada som Mississippi är för Staterna, och dess värde som källa till elektrisk kraft blir också en viktig nationaltillgång. En vacker dag kommer denna naturliga vattenled, om den hålles fri från kontroll af monopolistiska intressen, att blifva en af de viktigaste regulatorer för järnvägstaxor på kontineuten. Parlamentet kan ej ägna för mycken uppmärksamhet åt dess betydelse.

Parlamentet får också att göra med nödvändigheten af mätt och steg för att hindra förstörande af trämassa-skogarna.

I det ofvan antydda programmet finnes nog att taga uppmärksamheten i anspråk för både regeringen och oppositionen, och det återstår för hvardera sidan att visa hvad man förstår och duger till. Med en af landet i dess helhet affinad oppositionsledare skulle det ej vara frågan om att fortsätta på det gamla trångsynta och småaktiga sättet, som gör verklig tjänst för landet från oppositionens sida omöjlig. Utan borde kritiken vara sådan, att den frambringar något positivt, reelt, nyttigt, att oppositionen till nationens vinst och gagn verkligen gör tillökning i eller fyller hvad som måhända mer eller mindre fattas och brister i regeringssidans planer och åskådningssätt.

En ny plan att få landet bebygdt.

Beträffande såväl sydvästra Manitoba som mellersta Saskatchewan och vissa delar af Alberta har den första nybyggareperioden redan gått till ända. Strömmen af homesteadsökare har torkat upp, och det är icke ett sådant stim på Dominions landkontor som förr i tiden. Det är förbi med att utvälja de jämna sektionerna, och det intresse som återstår gäller "cancellering" af öfvergifna farmar. Det blir allt mer tydligt undan för undan att om invandringsrörelsen i denna del af landet skall vidmakthållas, gäller det att få något annat att bjuda folket kom- och taga för sig af.

Landet är för ingen del uppfyllt. Om man far ut efter vägarna, skall man få se att det mesta landet ligger orördt, utan en torfva vänd. Det synes att affärsmännen i de närliggande städerna och stationssamhällena borde hafva intresse i att bringa inflytande till att landets bebyggande och odling skall fortsättas.

Dominion-regeringen har liksom satt fart i settlingen genom sin frikostiga landtpolitik och sitt omsorgsfulla immigrationsarbete. De hafva dragit taflans konturer, och det gäller nu för de intresserade medborgarne i provinsernas tätare befolkade delar att fylla in alla de finare linierna. Tiden är mogen för arbetet, ty ett allt större miltal järnvägar sträckas genom landet, och homestead'en blifva allt färre att få på rimligt nära håll.

Hvad som mest drager en vanlig person till en annan trakt är att få ett tillfälle till start i världen. Det är detta som utgör homestead'ets stora dragningskraft, och nybörjaren är villig att utstå de största möder och försakelser för den utsikt i lifvet som en fri farm ger honom. Farmen må vara femtio mil från en järnväg, men det tar icke mycket att uppfylla vilkoren och blifva hemmamägare. Fordringarna stå i öfverensstämmelse med hans magra medel, och han är nöjd med att sträfva för att i längden få hvad han åstundar.

Det är denna anda som fört civilisationen lik en svallväg öfver dessa västliga slätter de sista fem åren, och denna väg håller just på att lägga sig nu, emedan tillfällena icke äro så i ögonen fallande. Den landsökare som nu inte har vidare kapital, kommer och finner homestead'en tagna, under det godt jordbruksland fordrar en kontant afbetalning som skulle tömma hans kassa. Själfva landet utan hvad som behöfves för att bearbeta detsamma skulle vara obrukbart för honom, och han måste fortsätta åt annat håll för att se sig om. Han må vara stark och frisk samt full af energi, och dessa äro just de egenskaper som behöfvas för att få jorden att lemna rik afkastning, men kontanta p. är hvad som begäres. Det må vara endast en dollar pr acre men en vanlig man behöfver dessa dollars att köpa hästar och plog för, om han skall få någon nytta af landet.

En plan att börja betala landet när första skörden erhålles (crop payment plan) synes här borde vara ett bra sätt att lösa knuten. Häri skulle säkerligen ligga stor fördel även för samhället, och till och med för spekulanter och fastighetsmäklare, hvilka ju måste ha sitt intresse om de skulle befatta sig med saken. Järnvägsbolagen vore kanske härvid fördelaktigast för nybyggaren att ha med att göra, enär de ändå hade vinst på att få landet bebygdt utan att behöfva räkna på sälja till vidare högt pris pr acre. Skördebetalningsprincipen håller till och med på att pröfvas på andra sidan Atlanten, i den nya irländska landakten, som bevisat sig så välgörande för "smaragdöns" befolkning. Att här i västern sälja landet på en sådan plan borde draga flit betydligt med folk, flera än som kunde lockas af homestead'et, ty man sluppe till stor del de olägenheter som äro förenade med att lefva i ödemarken långt från järnvägarna och kunde redan från början njuta af grannars sällskap, draga nytta af deras erfarenhet och för öfrigt få del af många lifvets bekvämligheter som måste försakas på ett homestead.

Norges neutralitet.

Ett telegram från Kristiania den 2 dennes omtalar, att Norges politiska förhandlingar med de fyra stormakterna (England, Frankrike, Tyskland och Ryssland) nu äro afslutade efter att hafva pågått nära ett års tid. Nämda dag undertecknades i utrikesdepartementet af norske utrikesministern, franske ministern och den engelske chargé d'affaires en deklaration angående novembertraktatens (af 1885) upphäfvande vidkommande de tre riken som af dem representerades. Omedelbart därefter undertecknade norske utrikesministern, franske ministern och den engelske chargé d'affaires samt tyska och ryska ministrarne en traktat angående Norges integritet. Då norska regeringen förbehåller sig att förelägga saken för stortinget, innan traktaten ratificeras, beslöts, att deklarationen och traktaten ej skulle få offentliggöras, förrän den sistnämda blifvit ratificerad.

Ett telegram från London meddelar, att vid telegrammets afsändande "Daily Graphic" var den enda London-tidning, som kommenterat afslutandet af den norska integritetstraktaten. Nämda tidning skrifver enligt samma telegram: "Att döma efter hvad som redan kommit i dagen, skall det nya arrangemanget ej väcka allmän tillfredsställelse. Det formella upphäfvandet af traktaten 1885 var nödvändigt, ty den hade faktiskt upphört att existera i det ögonblick, då unionen mellan Sverige och Norge upplöstes med stormakternas samtycke. Vi förutsätta naturligtvis, att traktaten upphäfts med Sveriges goda vilja, ty Sverige är ju part i saken. Det skulle vara en grof ohöflighet mot Sverige och dessutom en kränkning af London traktaten 1871, om man upphäft traktaten utan Sveriges samtycke. Men äfven om nödig hänsyn tagits till Sveriges känslor, så frukta vi dock, att det behandlats med för liten ridderlighet i den nya garantitraktaten. Vi erkänna, att det finnes god grund för den svenska pressen att protestera, under framhållande af att den nya traktaten är riktad mot dess fäderneland. Om England, Ryssland, Tyskland och Frankrike icke hade några planer på Norge, så hade de lätteligen kunnat tillkännagifva detta utan att behöfva afsluta en garantitraktat, som åsyftar en annan fara. Och om denna fara ej är en från svenskt håll sä existerar den öfver hufvud icke, och då är traktaten fullständigt öfverflödig. Vi äro rädda för att makterna blifvit öfvertalade af Norge att taga ett steg, som absolut är taktlöst. Det hade varit långt bättre, om stormakterna undertecknat en traktat som fastslagit status quo i Norden."

Rörande ofvanstående uttalande af den välkända londontidningen yttrar stockholmstidningen "Vårt Land" bl. a. följande:

"Londontidningen 'Daily Graphics' uttalande går i mycket prononceradt svensk-vänlig riktning, något, hvaröfver vi naturligtvis här äro mycket tacksamma. Men den uppfattning angående 'taktlöshet' mot Sverige, som den engelska tidningen häfdar, delas icke i Sverige och vi hafva icke heller här någon anledning befara, att icke vår regering fullgjort sin plikt mot landet i de diplomatiska förhandlingar, som försiggått de senaste veckorna. Man kan icke med bestämdhet uttala sig härom, förrän man fått kännedom om traktatens ordalydelse. Redan den omständigheten, att det i meddelandena om saken endast talas om en integritetsförklaring, tyckes dock visa, att Norge icke ernått någonting, som kan genera dess närmaste regeringen icke heller kan hafva spillt sitt krut på att förhindra en deklaration, hvars innehåll äfven den förutan är själffallet, utan måste väl dess ansträngningar hafva gått ut på att aftrubba hvarje spets som kunnat formellt eller reellt riktas mot Sverige. Och i en integritetsförklaring rätt och slätt kan icke gärna finnas någon sådan spets, då all världen vet, att vi icke tänka bemäktiga oss något af Norges område."

Hagelförsäkring i Alberta.

Albertas regering drifvet hagelförsäkringsaffärer, och fast det räddar mången farmare från en svår förlust, är det ej ett vinstgifvande företag. I år har regeringen betalat ut vida mera till förluster än som kommit in i premier. Emellertid göres härigenom ett godt arbete i att bereda farmaren skydd Nuvarande premium för hagelförsäkring är 15 cents pr acre, men detta kunde reduceras åtskilligt om alla farmare hade försäkring. Fem sädesslag äro på försäkringslistan. Totalarealen af dessa, i hela Alberta, var 700,000 acres, men endast 157,036 acres voro försäkrade. Farmarena synas taga det något långsamt med att draga fördel af det skydd som hagelförsäkringen bjuder dem.

Det är beräknadt att taxan kan sänkas om antalet försäkrade ökas. I år voro 2,933 hagelförsäkringskontrakt i kraft, och antalet anspråk på skadeersättning var 397. Följande antal acres voro försäkrade: Hvete, 41,180; havre 89,233; korn 25,498; lin 588, och 'spelta' 137, tillsammans 157,036 acres. Häraf voro 19,039 acres endast delvis försäkrade. Det belopp som betalades för premier, efter 15 cents per acre, var $22,241.37. Skadeersättningen som utbetaldes var $29,419.20. Expenserna i förening med denna branch stego till $2,350.59, däraf $638.75 för bokföringsarbete och $1,711.84 för besiktning etc. Antalet acres som skadats var 18,019, hvilket utgjorde 8½ procent af hela den försäkrade arealen.

Ansvaret för järnvägsolyckor

Motviljan mot att straffa någon för en olyckshändelse är vanlig och naturlig. På samma gång är orsaken hvarför tågsammanstötningar och dylika händelser tima inte fullt klar för allmänheten. Olyckor kunna ju tillgå på många sätt, men publikens tålamod kan ha sina gränser och det kan ske en vacker dag att en jury och en domare statuera ett exempel med män som äro ansvariga för en järnvägsolycka.

Det påstås som en ganska offentlig hemlighet, att de högre järnvägsgubbarna ej endast tolerera, utan till och med fordra öfverträdelser af reglerna, då det gäller för tågbetjäningen att taga in förlorad tid. En vanlig järnvägstjänstemans ställning illustreras träffande af den bekanta historien om generaldirektören, hvars bana under en lång sträcka gick jämlöpande med ett annat bolags järnväg. Han hade tillkännagifvit att om det blef kändt att någon lokomotivförare kappkörde med ett lokomotiv på den andra banan, skulle mannen i fråga tilldelas en sträng skrapa, men om han lät det riyaliserande lokomotivet köra öfver sträckan fortare, skulle han få afsked. De flesta medlemmar af en tågbesättning veta, att regler äro uppställda och skrapor utdelas för att hälla ryggen fri på bolagen vid domstolarna, och att för den större förbrytelsen att misslyckas i att komma fram på tid, med mer eller mindre nogräknade medel, svarta märken vänta dem. För kort tid sedan inträffade en uppskakande olyckshändelse ej långt från Ottawa på grund af att en lokomotivförare körde förbi en station hvarest han blifvit ordrad att stanna. Han tänkte sig skola hinna nästa station före det andra tåget. Mannen visste af erfarenhet, att han skulle hafva sina förmäns gillande, icke genom att följa reglerna, utan genom att komma fram så kvickt som möjligt. Om han lyckats nå nästa station och där mött det väntade tåget, skulle det ej blifvit fråga om att orderna öfverträdts eller att tåget och lokomotivet varit utsatta för så stor fara.

Järnvägsmän säga, att knappt en dag passerar utan att någon dylik förbiseelse af order äger rum på ett stort järnvägssystem. Allmänheten känner ingenting om dessa oregelbundenheter, och de högre tjänstemännen fästa sig ej vid desamma. Så länge männen göra god tid framställas inga frågor. Men den tjänsteman som förlorat tid genom att lyda order finner sig på vägen till afsked. Tågbetjäningen vet att det är tvunget att öfverträda orders och att de äro försäkrade om att ingenting drabbar dem så länge ingen olycka följer. Situationen kräfver att parlamentet tager mått och steg till att bota det onda. Järnvägsbolagen måste nu rapportera alla olyckor, och det är tydligen behof af en lika sträng förordning beträffande rapporter om öfverträdelser af tågorders. Sådana öfverträdelser skola upphöra just så snart som direktörerna vilja göra slut på dem. För närvarande ser man dem icke endast genom fingratna, utan de äro faktiskt tvungna. Att de ske så ofta och innebära så stor fara fordrar att de rapporteras till järnvägskommissionen. Om medel påfinnas för att upptäcka dylika förseelser och de verkligen skyldiga straffas, skall det bli ett slut på denna skenbara olydnad och de olyckshändelser som härigenom förorsakas. Det är ingen orsak för regeringen att vänta tills nya katastrofer skola få utöfva sin påtryckning. Det är tid att uppfordra järnvägskommissionen att lägga sig i saken och fordra det order åtlydas i sådana saker som beträffande passerande af tåg vid stationer och hastigheten på farliga platser.

Det förtjänar anmärkas, att i England, med dess täta järnvägsnät och lifliga trafik, järnvägsolyckorna äro ytterst få, hvilket låt vara att de korta afstånden och de vanliga dubbelspåren äro gynnsamma faktorer, likväl i första hand måste bero på ett mera samvetsgrannt skötande af trafiken.

Svensk Läkare.
DR. O. E. JOHNSON
Kontor: 592 Main St Allman Block
Mottagningstid 10-12 f.m. 1.30—4.30 e.m.
Telefon till Kontor 5318 Telefon till Bostad 5370
Bostad: 190 Cathedral Avenue
Sjukbesök under natten, personligen eller per telefon erhålla prompt tillsyn.

Dr. S. C. Peterson
Svensk Läkare och Kirurg
Kontor: 706 Union Bank, Tel 4357
Bostad: 96 Dagmar St., Tel 5038
Kontorstimmar: 11—12 f.m.
3—5 e.m.
8—9 e.m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Kontor 650 WILLIAM AVE.
Telefon 89
Mottagningstid 1.30 — 3. 7 — 8 e.m.
Bostad 620 McDermott Ave.
Telefon 4300.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson,
Barrister, Solicitor, Etc.
Kontor, Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave

PROFESSOR
JONAS PALSSON
Piano- och Sång Lärare
Lärjungar beredas för inträde till TORONTO UNIVERSITY i Toronto
ADDRESS:
727 Sherbrooke St. Winnipeg

MILLINERY
DAMHATTAR
för hösten nu inkomna och försäljas till ytterst låga priser, med anledning af att jag tvingas flytta min affär i början på December månad.
Gamla hattar om-monteras och stofferas.
Gif mig ett besök!
MRS. R. I. JOHNSTONE,
204 Isabel St. Winnipeg

SVENSK
RAKSTUGA
OCH BILLIARDSALONG
440 Logan Ave.
Hörnet af Laura St.
Vi inbjuda landsmännen att besöka oss!
Alltid Välkomna!
Bästa Arbete!
Moderata Priser!

IMPERIAL BANK
OF CANADA
Kapital (Inbetaldt $4,825,000
Reservkapital 4,825,000
Gällande intresse betalas å depositioner.
SPARBANKSAFDELNINGEN REKOMMENDERAS.
Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark, äro betalbara i kronor.
HUVUDKONTOR
Tillfällig lokal, medan vår nya bankbyggnad uppföres, hörnet af McDermott och Albert Sts.
N. G. Leslie, Manager.
NORTH END FILIAL
Hörn. af Selkirk och Main St.
W. A. Hebblewhite, Manager.

Etablerad år 1854
The Home Bank of Canada
På samma gång som vi drifva allmän bankrörelse fästa vi särskildt vikt vid vår Sparbank-förrättning
En hem-sparbank utlånas fritt till hvarje insättare.
426 Main St Winnipeg
H. F. FORREST
Manager

TEL. 1239
Clark Bros. & Hughes
LIKBESÖRJARE
366 Portage Ave. Steele Block

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGS BYRÅ
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Telefon 306.
Bardal Block, 121 Nena st.

Kerr, Bawlf, McNamee
229 Main Street
LIKBESÖRJARE
KONTORETS PHONE 413
BOSTADS-PHONE, 490
Ambulans tillhörande affären. Enda Hvita Likvagn för Barn i staden. Pris $3.00 per tur.

J. THOMSON & CO.
LIKBESÖRJARE
501 Main St. Midt emot City Hall.
Telefon 1.

Carnegie's Porter
TILLVERKAD OCH BUTELJERAD I GÖTEBORG, SVERIGE.
Denna rena och närande maltdryck bör hvar och en använda som känner sig matt och svag. Dess förmåga att återuppbygga ett nedbrutet kroppssystem är enastående. Ordineras af framstående läkare såväl i Europa som Amerika.

Herr Fridolf Lysell,
Chicago.
Bland den mångfald af s. k. "malt tonics", som finnas i detta land, intager enligt min åsikt Carnegies Svenska Porter ett af de främsta rummen, och det är med nöje undertecknad rekommenderar densamma såsom ett stärkande medel.
OLOF SOHLBERG, M. D.
Cor. Seventh & Pine Sts.,
St. Paul, Minn.

Strang & Co., Agenter
233 FORT ST., WINNIPEG.